

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України
та Урядом Туніської Республіки про співробітництво
та взаємну допомогу в митних справах

Верховна Рада України постановляє:

Ратифікувати Угоду між Кабінетом Міністрів України та Урядом Туніської Республіки про співробітництво та взаємну допомогу в митних справах, вчинену 28 червня 2019 року в м. Брюсселі, яка набирає чинності в перший день другого місяця з дати отримання останнього письмового повідомлення дипломатичними каналами, якими Договірні Сторони інформують одна одну про виконання всіх внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання чинності зазначеною Угодою (додається).

Президент України

м. Київ
1 липня 2022 року
№ 2341-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

0131

**УГОДА
МІЖ КАБІНЕТОМ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ТА
УРЯДОМ ТУНІСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ
ПРО СПІВРОБІТНИЦТВО ТА ВЗАЄМНУ ДОПОМОГУ
В МИТНИХ СПРАВАХ**

Кабінет Міністрів України та Уряд Туніської Республіки, далі — «Договірні Сторони»,

ГРУНТУЮЧИСЬ на привілейованих стосунках, встановлених в рамках Угоди між Урядом України та Урядом Туніської Республіки про торговельно-економічне співробітництво, підписаної 7 грудня 1993 року,

ВИЗНАЮЧИ ВАЖЛИВІСТЬ забезпечення правильного нарахування мита та інших податків, а також забезпечення належної організації митними адміністраціями застосування заборон, обмежень, заходів контролю відповідних товарів,

ВРАХОВУЮЧИ, що порушення митного законодавства держав Договірних Сторін завдають шкоди безпеці та економічним, торгівельним, фіскальним, соціальним, культурним інтересам та здоров'ю громадян їх держав,

ВИЗНАЮЧИ ВАЖЛИВІСТЬ досягнення балансу між здійсненням контролю та сприянням забезпеченню вільного потоку законної торгівлі і для задоволення потреб урядів у сфері захисту суспільства і доходів,

ВВАЖАЮЧИ, що співробітництво в митній сфері не має обмежуватись тільки спрощенням та гармонізацією митних процедур, але й охоплювати більш широке коло питань,

БУДУЧИ ПЕРЕКОНАНИМИ, що боротьба з митними порушеннями може бути більш ефективною завдяки тісному співробітництву між їх митними адміністраціями,

ВИЗНАЮЧИ, що взаємний обмін інформацією є найважливішим компонентом ефективного управління ризиками і такий обмін інформацією має базуватись на чітких правових підставах,

З УРАХУВАННЯМ Міжнародної конвенції про взаємну адміністративну допомогу у відверненні, розслідуванні та припиненні порушень митного законодавства, прийнятої в м. Найробі 9 червня 1977 під егідою Ради митного співробітництва, в якій закладені основи для сприяння взаємній адміністративній допомозі в митній сфері,

ВРАХОВУЮЧИ відповідні документи Ради митного співробітництва, зокрема, Рекомендацію Ради митного співробітництва про взаємну адміністративну допомогу від 5 грудня 1953 року,

БЕРУЧИ ДО УВАГИ також міжнародні конвенції, що містять заборони, обмеження та спеціальні заходи контролю щодо відповідних товарів,

домовились про таке:

Стаття 1 ВІЗНАЧЕННЯ

Для цілей цієї Угоди:

1. «Митна адміністрація» означають в Україні – Державна фіскальна служба України, а в Туніській Республіці – Міністерство фінансів, Митна адміністрація Туніської Республіки.

2. «Митне законодавство» означає законодавчі та інші нормативно-правові акти, які застосовуються або можуть застосовуватись митними адміністраціями держав Договірних Сторін при імпорті, експорті, перевантажуванні, транзиті, зберіганні та переміщенні товарів або при інших митних процедурах, які регулюють сплату податків або інших зборів, включаючи законодавчі та інші нормативно-правові акти щодо заходів заборон, обмежень та контролю.

3. «Митне правопорушення» означає будь-яке порушення або спробу порушення митного законодавства держав Договірних Сторін.

4. «Особа» означає фізичну або юридичну особу.

5. «Персональні дані» означає будь-які дані, що стосується ідентифікованих осіб або таких, що ідентифікуються.

6. «Інформація» означає будь-яку інформацію, опрацьовану чи проаналізовану, документи, звіти, а також інші повідомлення в будь-якому вигляді, включаючи електронний, або їх завірені копії.

7. «Посадова особа» означає будь-яку посадову особу митної адміністрації або іншу уповноважену особу, яка визначається митною адміністрацією.

8. «Договірна сторона, що запитує» означає митну адміністрацію, яка направляє запит про допомогу згідно з цією Угодою.

9. «Договірна сторона, що отримує запит», означає митну адміністрацію, яка отримує запит про допомогу згідно з цією Угодою.

10. «Митна територія» означає територію, на якій застосовується митне законодавство держави Договірної Сторони, як це визначено нормативно-правовими актами їхніх держав.

11. «Митні платежі» – означає всі мита, податки та/або інші платежі, що нараховуються та справляються на територіях держав Договірних Сторін відповідно до митного законодавства у зв'язку з імпортом або експортом товарів, за виключенням плати, розмір якої обмежений приблизною вартістю наданих послуг.

12. «Наркотичні засоби» означає будь-які речовини, натуральні або синтетичні, занесені до Переліку I і II до Єдиної конвенції про наркотичні засоби (з відповідними поправками), підписаної в м. Нью-Йорк 30 березня 1961 року.

13. «Психотропні речовини» означає будь-які речовини, натуральні або синтетичні, або будь-які природні матеріали, занесені до Переліків I, II, III і IV до Конвенції про психотропні речовини (з відповідними поправками), підписаної в м. Відень 21 лютого 1971 року.

14. «Прекурсори» означає будь-які хімічні речовини, що під контролем використовуються у виробництві наркотичних засобів і

психотропних речовин, згаданих в Переліках I, II до Конвенції Організації Об'єднаних Націй про боротьбу проти незаконного обігу наркотичних засобів і психотропних речовин, підписаної у м. Відень 20 грудня 1988 року.

Стаття 2 СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

1. Ця Угода застосовується на митних територіях держав Договірних Сторін, як це визначено в національному законодавстві їхніх держав.

2. Договірні Сторони на запит або за власною ініціативою надають допомогу одна одній в порядку і на умовах, передбачених цією Угодою, з метою забезпечення правильного застосування митного законодавства, зокрема у частині запобігання, виявлення, припинення та розслідування митних правопорушень.

3. Надання допомоги в митній сфері, як це передбачено цією Угодою, не стосується правил, що регулюють питання надання взаємної допомоги у кримінальних справах.

4. Допомога в рамках цієї Угоди кожною з Договірних Сторін надається згідно з національним законодавством держави Договірної Сторони, що отримує запит, та в межах компетенції митних адміністрацій і наявних ресурсів.

5. Допомога щодо відшкодування мит, податків або штрафів не передбачена цією Угодою.

Стаття 3 ДОПОМОГА НА ЗАПИТ

1. На запит Договірної Сторони, що запитує, Договірна Сторона, що отримує запит, надає їй всю необхідну інформацію, яка надає можливість впевнитися, що митне законодавство застосовується правильно, в тому числі, інформацію щодо вчинених або запланованих дій, які є або можуть вважатись митними правопорушеннями, в тому числі:

- а) для забезпечення правильності розрахунку митних платежів;
- б) точного визначення митної вартості товарів;
- с) для визначення тарифної класифікації та країни походження товарів.

2. На запит Договірної Сторони, що запитує, Договірна Сторона, що отримує запит, повідомляє про таке:

а) чи були законно ввезені на територію держави іншої Договірної Сторони, товари, вивезені з території держави однієї з Договірних Сторін, зазначаючи, у разі необхідності, характер митних процедур, що застосовувалися до товарів;

б) чи були законно вивезені з території держави іншої Договірної Сторони, товари, ввезені на територію держави однієї з Договірних Сторін, зазначаючи, у разі необхідності, характер митних процедур, що застосовувалися до товарів.

3. На запит Договірної Сторони, що запитує, Договірна Сторона, що отримує запит, відповідно до положень своїх законодавчих та нормативно-правових актів, вживає всіх необхідних заходів з метою забезпечення нагляду за:

а) окремими фізичними або юридичними особами, щодо яких існують серйозні підстави вважати, що вони вчинили, або які підозрюються у вчиненні порушення митного законодавства на території держави Договірної Сторони, що запитує;

б) місцями зберігання товарів, щодо яких є вагомі підстави вважати, що вони призначені для незаконного ввезення на територію держави Договірної Сторони, що запитує;

в) товари, які переміщені або можуть бути переміщені, щодо яких існують серйозні підстави вважати, що їх переміщення може бути здійснено з порушенням митного законодавства на території держави Договірної Сторони, що запитує;

г) транспортними засобами, щодо яких є вагомі підстави вважати, що вони використовуються або можуть бути використані для вчинення порушення митного законодавства на території держави Договірної Сторони, що запитує.

Стаття 4

ДОПОМОГА ЗА ВЛАСНОЮ ІНІЦІАТИВОЮ

1. Митні адміністрації держав Договірних Сторін, у межах своєї компетенції, надають одна одній допомогу, якщо вважають це необхідним для правильного застосування митного законодавства, зокрема коли вони володіють інформацією щодо:

а) дій, які порушують митне законодавство і становлять інтерес для іншої Договірної Сторони;

б) нових засобів і методів, що застосовуються для вчинення порушень митного законодавства держави іншої Договірної Сторони;

в) товарів, щодо яких відомо, що вони є об'єктом порушення митного законодавства на території держави іншої Договірної Сторони;

г) осіб, щодо яких відомо або які підозрюються у вчиненні порушення митного законодавства на території держави іншої Договірної Сторони;

д) транспортних засобів і вантажних контейнерів, щодо яких відомо, що вони використовувались, використовуються чи можуть бути використані у вчиненні порушень митного законодавства на території держави іншої Договірної Сторони.

2. У випадках, які могли б спричинити значні негативні наслідки для економіки, охорони здоров'я, громадської безпеки або інших життєво важливих інтересів держави будь-якої з Договірних Сторін, митні адміністрації держав Договірних Сторін, по-можливості, надають допомогу за власною ініціативою без зволікань.

Стаття 5 ТЕХНІЧНА ДОПОМОГА

Митні адміністрації держав Договірних Сторін за узгодженою програмою мають надавати одна одній технічну допомогу в митних справах, яка може включати:

- а) обмін інформацією та досвідом у сфері методів, нових технологій і обладнання, які використовуються для митного контролю;
- б) обмін інформацією щодо засобів або способів вчинення митних правопорушень;
- в) навчання та допомогу з метою підвищення кваліфікації посадових осіб для обох митних адміністрацій;
- г) обмін фахівцями в різних сферах митної справи;
- д) обмін інформацією з питань митного законодавства та митних процедур і формальностей.

Стаття 6 ІНФОРМАЦІЯ ПРО НЕЗАКОННИЙ ОБІГ ТОВАРІВ ГРУПИ РИЗИКУ

1. Митні адміністрації Договірних Сторін, відповідно до національного законодавства їхніх держав і компетенції та наявних ресурсів, мають за власною ініціативою або на запит надавати одна одній всю необхідну інформацію про будь-яку діяльність, яка здійснюється або запланована і може бути або є порушенням митного законодавства держави однієї з Договірних Сторін, що стосується незаконного обігу:

- а) зброї, ракет, вибухових речовин і ядерних матеріалів;
- б) творів мистецтва, які мають археологічну, культурну або історичну цінність;
- в) наркотичних засобів, психотропних речовин, прекурсорів і отруйних речовин, а також речовин, які небезпечні для навколишнього середовища і здоров'я населення;
- г) піратських і контрафактних товарів.

2. Інформація, отримана відповідно до цієї Статті, може бути передана до відповідних державних органів Договірною Стороною, що запитує. Однак, вона не може бути передана третій стороні.

Стаття 7 ПЕРЕДАННЯ, СПОВІЩЕННЯ

1. На запит Договірної Сторони, що запитує, Договірна Сторона, що отримує запит, якщо це можливо в рамках національного законодавства її держави, вживає всіх необхідних заходів для того, щоб:

- а) передати будь-які документи; або
- б) повідомити про будь-які рішення, прийняті Договірною Стороною, що запитує, в рамках цієї Угоди, адресату, який проживає або розташований на території держави Договірної Сторони, що отримує запит.

2. Запити про надання документів або повідомлень щодо рішень подаються в письмовій формі офіційною мовою держави Договірної Сторони, що отримує запит, або мовою, прийнятною для цієї Договірної Сторони.

Стаття 8

ФОРМА І ЗМІСТ ЗАПИТІВ ПРО ДОПОМОГУ

1. Запити, відповідно до цієї Угоди, мають бути в письмовій формі і до них можуть додаватись будь-які документи, якщо це буде необхідно. У разі необхідності, запити також можуть бути зроблені в усній формі або в електронному вигляді. Такі запити мають бути негайно підтверджені в письмовій формі.

2. Запити, відповідно до пункту 1 цієї Статті, повинні включати наступну інформацію:

- a) назва Договірної Сторони, що запитує;
- b) запитувані заходи;
- c) об'єкт та підстава запиту;
- d) закони, правила та інші нормативні документи, що мають відношення до цього випадку;
- e) якомога точніша та вичерпна інформація щодо фізичної або юридичної особи, яка є об'єктом запиту;
- f) стислий виклад фактів і проведеної перевірки.

3. Запити подаються державною мовою Договірної Сторони, що отримує запит, або мовою, прийнятною для цієї Договірної Сторони. Ця вимога не застосовується до будь-яких документів, що супроводжують запит згідно з пунктом 1 цієї Статті.

4. Якщо запит не відповідає формальним вимогам, Договірна Сторона, що отримує запит, може вимагати його зміни або доповнення, проте невідкладні заходи можуть нею виконуватись.

Стаття 9

ВИКОНАННЯ ЗАПИТІВ

1. Запит про допомогу має бути виконаний якнайшвидше згідно з національним законодавством держави Договірної Сторони, що отримує запит.

2. Допомога надається безпосередньо між митними адміністраціями.

3. Договірна Сторона, що отримує запит, вживає всіх заходів, необхідних для виконання запиту, і якщо вимагається, буде прагнути вжити будь-які офіційні або судові, необхідні для виконання запиту.

4. Якщо Договірна Сторона, що отримує запит, не має запитуваної інформації, вона повинна, згідно з вимогами національного законодавства своєї держави:

- a) негайно передати запит до відповідного органу влади, який має виконати запит відповідно до своїх повноважень згідно з національним законодавством своєї держави;

б) зазначити, які органи влади є зацікавленими, або

с) повідомити Договірну Сторону, що запитує, які заходи будуть вжиті відповідно до цього запиту.

5. Митна адміністрація однієї Договірної Сторони на запит митної адміністрації іншої Договірної Сторони проводить необхідну перевірку, включаючи опитування експертів та свідків або осіб, які підозрюються у вчиненні порушень митного законодавства, а також здійснює перевірку, нагляд та встановлення фактів, пов'язаних з предметом цієї Угоди.

6. На запит Договірна Сторона, що отримує запит, може дозволяти посадовим особам Договірної Сторони, що запитує, бути присутніми на території держави Договірної Сторони, що отримує запит, в якості експертів або свідків під час проведення її посадовими особами розслідування порушень митного законодавства, які становлять інтерес для Договірної Сторони, що запитує.

7. В цілях координації дій Договірній Стороні, що запитує, на її прохання може бути повідомлено про час і місце вжиття заходів, про які йдеться у запиті.

8. Посадові особи Договірної Сторони, що запитує, уповноважені на перевірку порушень митного законодавства, можуть просити Договірну Сторону, що отримує запит, надати копії відповідних журналів, реєстрів та інших документів або носіїв даних, та надати їх копії або будь-яку іншу інформацію, що стосується порушення митного законодавства.

9. Інформація, що стосується цієї Угоди, передається уповноваженим посадовим особам, які спеціально визначені для цієї мети їх митною адміністрацією.

Стаття 10

ФОРМИ ПЕРЕДАЧІ ІНФОРМАЦІЇ

1. Договірна Сторона, що отримала запит, повідомляє про результати перевірки Договірну Сторону, що запитує, у формі документів, завірених копій документів, звітів або їхніх електронних версій. Всю інформацію для тлумачення або використання цієї інформації має бути передано одночасно.

2. Оригінали справ, документів та інших матеріалів, які були надані Договірній Стороні, що запитує, передаються лише відповідно до запиту у випадках, коли завірених копій недостатньо. Згідно з окремим запитом, копії таких справ, документів та інших матеріалів мають бути завірени належним чином.

3. Оригінали справ, документів та інших матеріалів, які були надані Договірній Стороні, що запитує, повертаються якнайшвидше.

Стаття 11

ВИНЯТКИ З ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ЩОДО НАДАННЯ ДОПОМОГИ

1. У наданні допомоги може бути відмовлено або вона може бути надана за певних умов або вимог у випадках, коли Договірна Сторона, що отримує запит, вважає, що виконання запиту може завдати шкоди:

- а) суверенітету їх держав;
- б) державній політиці, безпеці або іншим важливим національним інтересам;
- в) будь-яким законним торгівельним, промисловим або професійним інтересам.

2. Допомога може бути відхилена Договірною Стороною, що отримує запит, на тій підставі, що вона перешкоджатиме здійсненню перевірок або судовим переслідуванням. У таких випадках Договірна Сторона, що отримує запит, буде консультиватись з Договірною Стороною, що запитує, з метою прийняття рішення щодо можливості надання допомоги, чи може допомога бути наданою в такі терміни і на таких умовах, як того вимагає Договірна Сторона, що запитує.

3. Якщо Договірна Сторона, що запитує, звертається із запитом про допомогу, яку вона сама не могла б надати, якби до неї був надісланий такий запит, вона повинна зазначити цей факт у своєму запиті. Виконання такого запиту здійснюється на розсуд Договірної Сторони, що отримала запит.

4. У випадках, передбачених пунктами 1 і 3 цієї Статті, рішення Договірної Сторони, що отримує запит, та причини відмови або відстрочки в наданні допомоги мають бути негайно повідомлені Договірній Стороні, що запитує.

Стаття 12

КОНФІДЕНЦІЙНІСТЬ ТА ЗАХИСТ ІНФОРМАЦІЇ

1. Будь-яка інформація, отримана згідно з цією Угодою, буде розглядатися як конфіденційна і, принаймні, буде підпадати під таку ж конфіденційність та захист, оскільки такий же вид інформації підпадає під правові та адміністративні положення держави, де вона була отримана.

2. Персональні дані можуть бути передані тільки у разі, якщо Договірна Сторона, яка отримує інформацію, зобов'язується захищати таку інформацію у такий самий спосіб, що застосовується у окремих випадках Договірною Стороною, яка їх надає.

Стаття 13

ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЇ

1. Інформація, документи та інші повідомлення, отримані в рамках взаємної допомоги, можуть використовуватись лише згідно з національним законодавством держав Договірних Сторін та для цілей, визначених у цій Угоді.

2. Використання інформації, отриманої в рамках цієї Угоди, у всіх судових або адміністративних розглядах щодо митних правопорушень, вважається таким, що використовується для цілей цієї Угоди.

3. Договірна Сторона, що запитує, не може використовувати свідчення або отриману інформацію відповідно до цієї Угоди для інших

цілей, ніж ті, що зазначені в запиті, без попередньої письмової згоди на це Договірної Сторони, що отримує запит.

4. Якщо має місце обмін персональними даними відповідно до цієї Угоди, митні адміністрації забезпечують їх використання виключно для цілей, зазначених у запиті, та відповідно до всіх вимог, встановлених органом, який отримує запит.

5. Положення пунктів 1 та 3 цієї статті не застосовуються до інформації щодо порушень, які стосуються наркотичних засобів та психотропних речовин. Така інформація може бути передана органам виконавчої влади держави Договірної Сторони, що запитує, які здійснюють боротьбу з незаконним обігом наркотиків.

Стаття 14 ЕКСПЕРТИ І СВДКИ

1. Договірна Сторона, яка отримує запит, може уповноважити своїх співробітників, на прохання Договірної Сторони, що запитує, виступити в якості свідків або експертів у ході судового чи адміністративного розгляду на території держави Договірної Сторони, що запитує, а також готувати такі справи, документи та інші матеріали або їх завірени копії, які можуть вважатись необхідними для перевірки.

2. Під час судового або адміністративного розгляду у випадках, передбачених у пункті 1 цієї Статті, свідкам або експертам надається повний захист відповідно до законодавства держави Договірної Сторони, що запитує, стосовно свідчень, які носять конфіденційний характер, які можуть бути захищені від розголошення згідно із законодавством цієї держави.

3. Посадові особи Договірної Сторони, що запитує, присутні на території держави Договірної Сторони, що отримує запит, діють в якості консультантів і не повинні за будь-яких обставин залучатись до перевірок, зустрічатися з особами, яких опитують, і брати участі в будь-якій розшуковій діяльності.

4. У запитах, відповідно до пункту 1 цієї Статті, має чітко зазначатись, яких питань вони стосуються і яка кваліфікація посадових осіб вимагається.

5. На вимогу, посадові особи Договірної Сторони, що запитує, мають підтвердити свою особу під час перебування на території держави Договірної Сторони, що отримує запит.

6. Договірна Сторона, що запитує, зобов'язана вжити заходів, необхідних для захисту та особистої безпеки посадових осіб під час перебування на території її держави відповідно до положень пункту 1 цієї Статті.

7. Посадові особи мають взяти на себе відповідальність за будь-яке правопорушення, яке може бути вчинено ними, під час їх перебування на території держави Договірної Сторони, що запитує, відповідно до національного законодавства держави Договірної Сторони, що запитує.

8. Транспортні та добові витрати для таких посадових осіб мають бути забезпечені Договірною Стороною, що запитує.

Стаття 15 ВИТРАТИ

1. Митні адміністрації держав Договірних Сторін не будуть приймати претензії щодо відшкодування витрат, понесених у зв'язку з виконанням цієї Угоди, за винятком витрат, понесених щодо свідків, оплати роботи експертів та перекладачів, які забезпечуються Договірною Стороною, що запитує.

2. Якщо виконання запиту потребує або потребуватиме додаткових суттєвих витрат, митні адміністрації Договірних Сторін консультуються щодо визначення умов і термінів виконання запиту, а також засобів відшкодування витрат.

3. Витрати на технічну допомогу, зазначену у Статті 5 цієї Угоди, є предметом спеціальних угод між митними адміністраціями Договірних Сторін.

Стаття 16 ВИКОНАННЯ

1. Виконання цієї Угоди покладається на митні адміністрації. Вони домовляються про всі практичні заходи та дії, необхідні для її виконання.

2. Митні адміністрації мають вживати заходів для того, щоб їх посадові особи, відповідальні за розслідування або боротьбу з митними правопорушеннями, підтримували особисті та безпосередні зв'язки між собою.

3. Митні адміністрації мають докладати зусилля для вирішення будь-яких розбіжностей, пов'язаних з тлумаченням або застосуванням цієї Угоди, шляхом консультацій і переговорів між ними або вирішувати їх дипломатичними каналами.

4. Відповідно до цієї Угоди створюється митний комітет, на який покладається відповідальність за реалізацію цієї Угоди, обговорення питань, що становлять спільний інтерес, планування і встановлення шляхів і засобів для надання технічної допомоги відповідно до Статті 5 цієї Угоди та вирішення спорів, що виникають щодо цієї Угоди, у разі необхідності, він має надавати рекомендації щодо внесення змін до цієї Угоди.

5. У разі необхідності, на запит митної адміністрації однієї з Договірних Сторін, але не рідше одного разу на два роки в Україні або Туніській Республіці проводиться засідання митного комітету на відповідному рівні. Митні адміністрації Договірних Сторін повинні виконувати рішення, прийняті митним комітетом.

6. Спори, які не можуть бути врегульовані митним комітетом, згадані в пункті 4 цієї Статті, вирішуються дипломатичними каналами.

Стаття 17
НАБРАННЯ ЧИННОСТІ

1. Ця Угода набирає чинності в перший день другого місяця з дати отримання останнього письмового повідомлення дипломатичними каналами, якими Договірні Сторони інформують одна одну про виконання всіх внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання чинності цією Угодою.

2. Без шкоди для положень пункту 4 Статті 16 цієї Угоди вона може бути змінена і доповнена за взаємною письмовою згодою обох Договірних Сторін.

3. Такі зміни набирають чинності відповідно до положень пункту 1 цієї Статті.

Стаття 18
ЗАКІНЧЕННЯ ТЕРМІНУ ДІЇ ДОГОВОРУ

1. Ця Угода укладається на необмежений термін. Угода може бути припинена шляхом направлення письмового повідомлення однією з Договірних Сторін дипломатичними каналами і припиняє свою дію після закінчення трьох місяців після отримання такого повідомлення іншою Договірною Стороною.

2. Співробітництво, що здійснюється під час припинення Угоди, повинно бути завершено відповідно до положень цієї Угоди.

Учинено в м. Брюссель "29" червня 2019 року в двох примірниках, українською, арабською та англійською мовами, при цьому усі тексти є автентичними. У разі виникнення розбіжностей при тлумаченні положень цієї Угоди, переважну силу матиме текст англійською мовою.

За Кабінет Міністрів
України

За Уряд
Туніської Республіки

Олександр ВЛАСОВ

Юсеф ЗАВАГІ

Виконуючий обов'язки Голови
Державної фіскальної служби
України

Генеральний Директор Митної
адміністрації